

РЕШЕНИЕ

№ 5994

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 01.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5742** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Ф. , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Л. , [дата на раждане] , срещу Решение № 1506/03.06.2020г. на председателя на Държавна агенция за бежанците(ДАБ), с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се поддържат оплаквания, че обжалваното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на административно-производствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че са налице предпоставките по чл.8 и чл.9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, които не са обсъдени в обжалваното решение. Развиват се подробни съображения в тази насока. Направено е искане да се отмени обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от адв. К. П., назначена по реда на Закона за правната помощ, която поддържа депозираната жалба. В хода по същество моли да се отмени обжалваното решение, по съображенията, изложени в жалбата.

Ответникът – Председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез юрк. Р. оспорва жалбата, с искане да се отхвърли. Развива съображения за законосъобразност на оспореното решение.

Софийска градска прокуратура чрез прокурор С. дава заключение за неоснователност на жалбата.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е и заверено копие от административната преписка, както и доказателства приети в съдебно заседание.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата, съдържащите се в административната преписка се установява, че на 30.10.2019г. жалбоподателят е подал молба до ДАБ, с искане за международна закрила. На същата дата - 30.10.2019г. е регистриран, видно от Регистрационен лист със заявени имена А. Ф., мъж, [дата на раждане] в [населено място], Л., етническа принадлежност – арабин, религия – шиит, образование – основно, семейно положение – неженен. В хода на производството самоличността му е установена и с представен документ задграничен паспорт № RL 3831288, издаден на 23.06.2016г. от Л. и с лична карта № 000033342668, издадена на 13.12.1999г. от Л.. Същите данни са отразени и в подписаната от лицето декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ, с отбелязване, че текстът му е преведен на разбираем за него български език, налице са подписи на чужденеца и длъжностното лице.

На 06.11.2019г. с чужденеца е проведено интервю от интервюиращ орган на ДАБ. По време на проведеното интервю чужденецът е заявил, че не е живял на друго място в Л., освен в [населено място], където живеят и двамата му родители, а чичо му му живее в България от близо 25-26 години. Напуснал е Л. легално, със самолетен полет Б. – С., като пристига легално в България. Като причина за напускането на страната сочи, че в страната му има проблеми с терористи, които посочва поименно. Твърди, че там където е живял не му разрешавали да употребява алкохол, както и че поради употреба на алкохол станал жертва на побой. Чужденецът посочва, че не е имал проблеми с ливанските власти, никога не е бил арестуван от тях, съден или осъждан. Не е членувал в политически партии, не е имал проблеми с армията или полицията. Като факт за оставането си в България сочи, че е свикнал с живота в страната, че начинът на живот в Република България му харесва и поради тези причини търси закрила.

Със становище с рег. № УП 20383/29.01.2020г. от главен експерт в РПЦ – С. прави предложение с оглед събраните доказателства да бъде отказано предоставянето на международна закрила на чужденеца А. Ф....

С обжалваното решение, на основание чл. 75, ал. 1, т.2 и т.4 от ЗУБ, на чужденеца е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, като е прието, че не са налице предпоставките на чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила съгласно ЗУБ. Решението е връчено на чужденеца на 12.06.2020г., срещу подпис, в присъствие на преводач и е налице отбелязване, че е запознат с текста му на разбираем за него език. Жалбата е депозирана на 19.06.2020г. чрез административния орган до АССГ.

При така установената фактическа обстановка и при спазване разпоредбата на чл. 168, ал.1-3 от АПК, във вр. чл. 146 от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния 14-дневен срок съгласно чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 87 от ЗУБ, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност,

поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Осъществявайки контрол за законосъобразност в посочения по-горе обхват съдът приема, че обжалваното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 68, ал.1, т.1 и сл. от ЗУБ, като същото е издадено от компетентен орган-председателя на ДАБ, чиято компетентност да издава актове от вида на оспорения произтича пряко от разпоредбата на чл. 48, ал.1, т.1 от ЗУБ, при което не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК.

Съдът приема, че оспореното решение съответства на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал.2 от АПК, тъй като е издадено в писмена форма, съдържа фактически и правни основания, както и всички други изискуеми реквизити по чл.59, ал.2, т.1-8 вкл. от АПК и не е налице основание за отмяна на обжалваното решение по чл. 146, т.2 от АПК.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с административно-производствените правила, уредени в специалния закон-ЗУБ. Спазени са и изискванията на чл.35 и чл.36 от АПК, като оспореното решение е издадено след изясняване на релевантните факти и обстоятелства, които са обсъдени от административния орган и не е налице нарушение на посочените разпоредби, съответно не е налице отменителното основание по чл. 146, т.3 от АПК. Молбата на жалбоподателя за предоставяне на закрила е разгледана при спазване на установените срокове и правила. На лицето е изготвена е Евродак-карта, предоставени са му Указания за правата и задълженията на чужденци, подали молба за закрила в Република България, на разбираем за него език. С лицето е проведено интервю на 06.11.2020г. от интервюиращ орган на ДАБ, в съответствие с изискванията на чл. 63а и чл.63б от ЗУБ, като видно от съставения протокол интервюто е проведено на български език по желание на чужденеца, при липса на пречки от здравословен и психически характер.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК. Отказът за предоставяне на закрила е мотивиран от административния орган с липса на предпоставките за предоставяне статут на бежанец по чл. 8, ал.1 и на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1 от ЗУБ.

Административният орган е приел, че по отношение на лицето не са налице предпоставките по чл.8, ал.1 от ЗУБ, тъй като чужденецът не обосновава страх от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, съгласно която статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Настоящият състав приема за законосъобразни изводите на административния орган, че по отношение на жалбоподателя не са налице предпоставките по чл.8, ал.1 от ЗУБ, обосноваващи предоставянето на статут на бежанец. Тези изводи съответстват на разказаната от чужденеца бежанска история, съгласно която той не е бил принуден да напусне страната си на произход поради наличие на реална опасност от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Същият, съгласно разказаната от него бежанска история не е бил подложен на насилие, не е осъждан и

арестуван, не е членувал в политически партии, не е имал проблеми с армията и полицията, не е заплашван и не е имал лични проблеми във връзка с изповядваната от него религия като мюсюлманин-шиит. Предвид на изложените от чужденеца факти в бежанската му история, правилно в обжалваното решение е прието, че действителният мотив за напускането на страната по произход е стремежът към по – добър стандарт на живот, както и че споменатите от чужденеца проблеми с организацията „Х.“ са недостатъчни обстоятелства за предоставяне на хуманитарен статут и статут на бежанец, като видно от проведените разговори с чужденеца, органът прави обоснован извод, че става въпрос за инцидент от типа на хулиганска проява и че всъщност не може безспорно да се подкрепят твърденията, че това действително са пратеници на „Х.“, а са по – скоро предположения от страна на жалбоподателя, търсец закрила. При преценката на този въпрос, административният орган е съобразил актуалната обстановка в Л., съгласно съдържащата се информация в Справка с рег. № МД – 63/30.01.2020г. на Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ – МС, от която се установява, че Международната общност е предоставила на Л. широка подкрепа с която да помогне на страната да се справи със сирийската бежанска криза и да засили сигурността против разпространяващото се насилие. Установява се още, че ливанските въоръжени сили и полиция получават помощ от редица държави, в това число САЩ, Европейския съюз, О. кралство, Франция и С. А.. Предвид тези данни, настоящият състав също приема, че по отношение на жалбоподателя не са налице предпоставките на чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, тъй като спрямо него не е налице реална опасност от преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ. Опасенията на лицето в тази насока не се основават на реално установени факти от бежанската му история, а са чисто хипотетични, както правилно е прието в обжалваното решение.

Правилни и обосновани са изводите на административния орган, че спрямо чужденеца не са налице предпоставките по чл.9, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като в хода на производството не е установено в страната си на произход да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: „смъртно наказание“ или „екзекуция“, „изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание“; „тежки и лични заплахи срещу живота или личността“ му като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, които са присъщи на обща ситуация на въоръжен вътрешен или международен конфликт, като насилието следва да е „безогледно“, разпростиращо се към лица без оглед на личното им положение и в мащаби, при които цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, може да бъде изложено на опасност от тежки заплахи, посочени в чл. 15, б.“в“ от Директива 2004/83/ЕО.

Изводите в обжалваното решение, с които е прието, че не е налице заплаха срещу живота и личността на чужденеца, че не е налице ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход, са обосновани и в съответствие с информацията по приложената Справка вх. № МД-63/30.01.2020г. на дирекция “Международна дейност“ на ДАБ-МС. Изведените въз основа на тази справка изводи, че въпреки наличието на някои проблеми със сигурността, в Л. не е налице въоръжен конфликт по смисъла, заложен в международното право и правото на Европейския съюз. Отчетено е и обстоятелството, че чужденецът може да продължи да живее на територията на Л., без това да създава риск за неговия живот.

От подробния анализ на обстановката в Л., обективизиран в цитираната Справка, както

и съдържанието на бежанската история на лицето административният орган е извел обоснован извод за липса на предпоставките по чл.9, ал.1, т.2 и т.3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на лицето. Хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, които в случая също не са налице. На фона на така очертаната правна регламентация, както и бежанската история на жалбоподателя, съдът намира за правилни, обосновани и законосъобразни изводите на административния орган, че по отношение на същия, не са налице предпоставките на закона за предоставяне на хуманитарен статут. Лицето не е било принудено да напусне Л. поради това, че там е било изложено на реална опасност от тежки посегателства като „смъртно наказание или екзекуция“, както и други заплахи, посочени по-горе. В случая не се твърди наличие на проблеми с властите в Л. и съответно не се установява наличие на посегателства спрямо лицето, както и действия на изтезание или нечовешко, или унижително отношение. Установената фактическа обстановка в бежанската история на лицето, не дава основания да се приеме, че е бил принуден да напусне Л., поради наличие на реална опасност от тежки посегателства от вида на посочените по-горе. При издаване на оспорения административен акт органът се е съобразил със задължителното тълкуване на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО, дадено с решение по дело № С – 465/07 на Съда на Европейския съюз.

Предвид изложеното, законосъобразен се явява извода на председателя на ДАБ, че не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, тъй като не е налице заплаха за лицето, поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. Изводите на административния орган, че в случая не са налице и предпоставките по чл.8, ал.9 и чл. 9, ал.6 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя, също са правилни и обосновани, предвид липсата на доказателства, а обстоятелството, че неговият чичо живее в Република България от около 25 -26 години и е придобил българско гражданство, не е достатъчна и основателна причина за предоставяне на хуманитарен статут.

При издаване на оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл. 75, ал.2 от ЗУБ, като е обсъдил всички релевантни факти, обстоятелства и твърдения на чужденеца, свързани с личното му положение и с държавата му на произход, като доводите развити в жалбата и в хода на съдебното производство в обратен смисъл са неоснователни.

Наличието на инцидентни конфликти в различни части на територията на Л., които се установяват от приетата справка относно Л. нямат масов характер и не обосновават наличие на предпоставките по чл.8, ал.1 за предоставяне на бежански статут, съответно не са налице и предпоставките на чл.9, ал.1 и чл.9, ал.3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не е установена обстановка на безогледно насилие в страната на произход.

Преценявайки цитираните източници, настоящият състав приема, че ситуацията в страната на произход на жалбоподателя не може да се определи като такава, при която да са налице предпоставките по чл. 9, ал.1 и ал.3 от ЗУБ(посочени по-горе), обосноваващи предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

По изложените съображения, съдът приема че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Обжалваното решение е законосъобразно и не са налице отменителните

основания по чл. 146, т.1-5 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 67- ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ф., ЛНЧ1003568762, гражданин на Л., с адрес [населено място], ул „ Академик Ж. Н.“ № 7 срещу Решение № 1506/03.06.2020г. на председателя на Държавната агенция за бежанците, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ, му е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва чрез Административен съд София – град до Върховния съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните. На основание чл. 138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: